

Vollmer aneb Erma EMP

V roce 1925 začal německý reichswehr hledat nové zbraně pro svoji výzbroj. Výbrojní komise (*Inspektion für Waffen und Gerät*, zkratka IWG) zahájila nové zkoušky samopalů, přičemž jeden z testovaných modelů byl navržen Heinrichem Vollmerem, konstruktérem a majitelem továrny v Biberachu am Riss.

Samopal M41/44 (Erma EMP ve španělské podobě)

Vollmer už měl určité zkušenosti s konstrukcí střelných zbraní z doby první světové války. Konstrukce samopalu byla určitě ovlivněna válečným MP 18. Na spodní části pažby

měl jeho VMP 1925 pistolovou rukojeť, podobně jako americký samopal Thompson 1921. Tato přední rukojeť se stala typickou pro následující samopaly Vollmer.

Shora na pouzdře není patrný znak španělských frankistů – buď byl vybroušen, nebo jde o republikánskou výrobu

Vývoj

Systém demontáže se od MP 18 už značně lišil. Rodina MP 18 a později MP 28 se pro demontáž závěru sklápěla na otočném kloubu, avšak Vollmerova konstrukce měla na spodní straně předpažbí svislý čep. Po vytažení tohoto čepu ze zbraně, zmáčknutí spouště a otočení pouzdra závěru se zásobníkem a hlavní bylo možné vyjmout pouzdro dopředu, ven z těla zbraně.

Tedy v roce 1925 žádná ze zbraní předložených ke zkouškám nebyla považována za dost dobrou na to, aby mohla být přijata do výzbroje. IWG na základě výsledků zkoušek rozhodla o další vývoj jeho zbraně. Výsledkem byl model VMP 1926, kde se už objevil volič režimu palby vpravo nad spouští. Vollmer vyrobil VMP 1926 v omezeném počtu a pokusil se je prodat do zahraničí, avšak bez většího úspěchu. Například v roce 1927 je zkoušela sovětská armáda.

O dva roky později Vollmer nahradil bubnový zásobník klasickým schrán-

kovým s kapacitou 32 ran. Nová zbraň byla označena VMP 1928 a Vollmer dál pracoval na jejím vylepšení. V roce 1930 představil modernizovanou verzi, model VMP 1930. Konstrukce byla podobná předchozímu modelu, ale poprvé zde bylo použito teleskopické vedení – tedy trubka obepínající vratnou pružinu. Řešení si dal Vollmer patentovat pod číslem DRP 580620. Vyrobil asi 400 exemplářů této zbraně a prodal je do zahraničí, převážně do Bulharska. To ale nestačilo na udržení provozu továrny, a tak zbraň včetně licencí prodal firmě Erfurter Maschinenfabrik Bertholda Geipela (ERMA).

Od roku 1932 se zbraň prodávala jako EMP (Erma Maschinenpistole), nebo MPE (Maschinenpistole Erma) v Německu i v zahraničí. Literatura uvádí výrobu kolem 10 000 samopalů, avšak výrobní čísla dochovaných zbraní ukazují na vyšší produkci (přes 20 000). EMP existuje v mnoha různých verzích. Lze je také rozlišit podle dvou délek hlavně (250, nebo 300 mm), anebo dvou typů hledí (stavitelného, či sklopného). Obě verze mohou být podle přání uživatele doplněny o manuální pojistku na pouzdře závěru. Ta bránila nežádoucímu pohybu závěru například při pádu zbraně.